

geen kalme reis... (II)

Handelingen 27

de vorige keer...
de vorige keer...

⁹ En toen door het vele tijdverlies de vaart reeds bedenkelijk werd, daar ook de vasten (= *jom kipoer*) reeds achter de rug was, waarschuwde Paulus hen ¹⁰ met deze woorden: Mannen, ik zie, dat de vaart met ongerief en grote averij gepaard zal gaan...

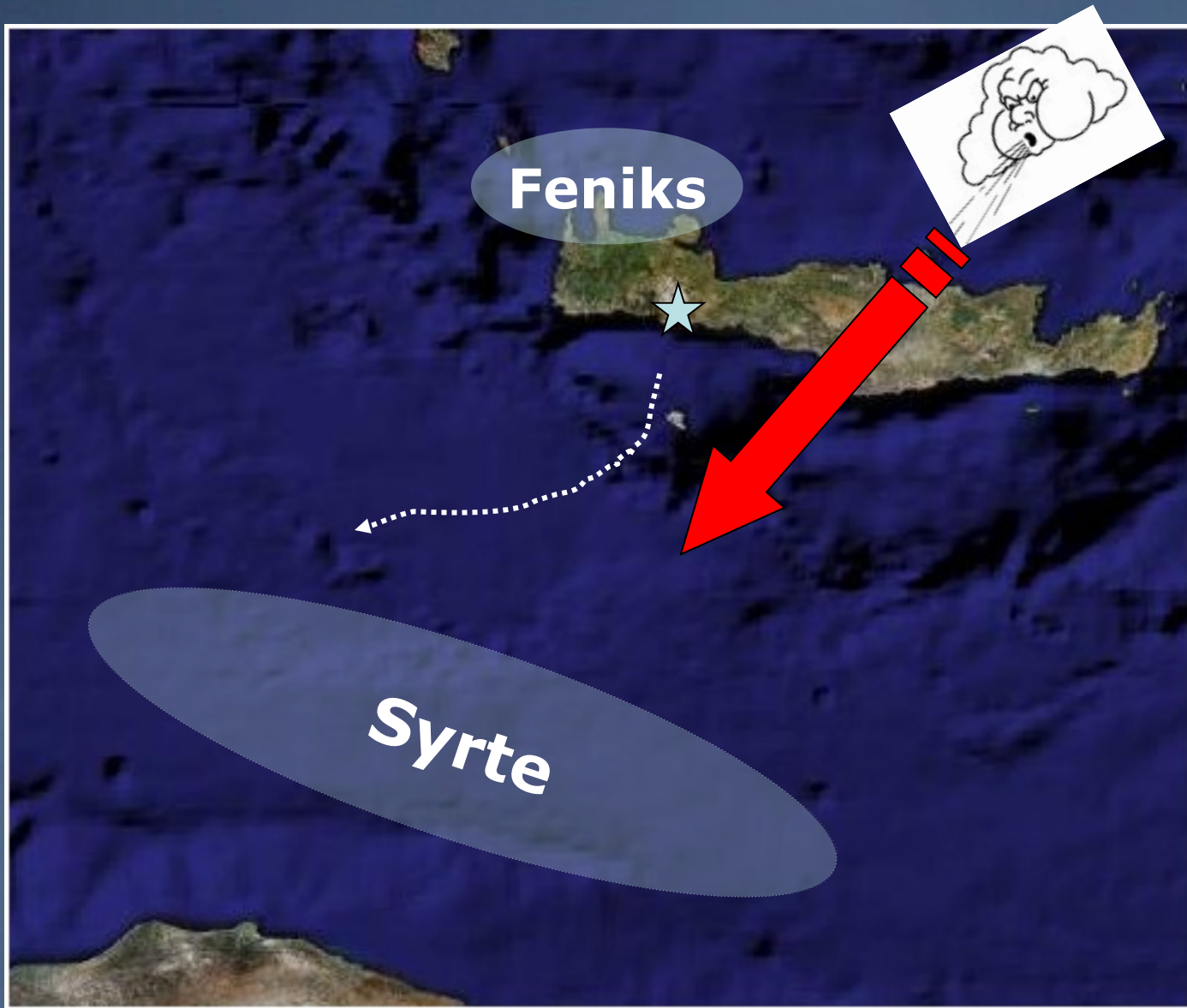
Handelingen 27

¹¹ ... Maar de hoofdman stelde meer vertrouwen in de stuurman en de schipper dan in de woorden van Paulus. ¹² En daar de haven niet geschikt was om te overwinteren, ried het merendeel aan, vandaar zee te kiezen om zo mogelijk Feniks (...) te bereiken, ten einde daar te overwinteren.

Handelingen 27

**21 En nadat zij lang zonder eten waren
gebleven, ging Paulus in hun midden
staan en zeide...**

**21 ... Mannen, had men maar naar mij
geluisterd om niet van Kreta weg te varen
en zich dit ongerief en deze averij te
besparen!**

22 Maar ook nu wek ik u op moed te houden, want het leven van niemand uwer zal verloren gaan, alleen maar het schip.

**23 Want deze nacht heeft een engel van
de God, wie ik toebehoor en die ik vereer,
bij mij gestaan,**

24 en hij heeft gezegd: Wees niet bevreesd, Paulus, want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen, die met u varen, heeft GOD u geschonken.

25 Daarom, mannen, houdt moed, want dit vertrouwen heb ik op GOD, dat het zo zal gaan, als mij gezegd is.

10 Hiervoor zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende GOD, die de Redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen.

1Timotheüs 4 (NBV)

**26 Maar wij moeten op een of ander eiland
stranden.**

**27 Toen nu de veertiende nacht was
aangebrosen, dat wij in de Adriatische
Zee rondzwalkten ...**

27 ... vermoedde het scheepsvolk midden in de nacht, dat er land naderde.

28 En zij peilden met het lood twintig vadem en iets verder peilden zij vijftien vadem...

**... een vadem... 1.82 meter ...
6 voet ... de spanwijdte van
de armen van een flinke
volwassen man...**

28 En zij peilden met het lood twintig vadem en iets verder peilden zij vijftien vadem...

20

15

**29 en uit vrees van tegen de klippen
geslagen te worden, wierpen zij vier
ankers van het achterschip uit en baden
(lett. wensten), dat het dag mocht worden.**

30 Doch toen het scheepsvolk uit het schip trachtte weg te komen en de sloep (=reddingsboot) te water liet onder voorwendsel dat zij van het voorschip ankers wilden uitbrengen,

31 zeide Paulus tot de hoofdman en zijn soldaten: Indien zij niet aan boord blijven, kunt gij niet gered worden.

'Korte Verklaring':

“... God wil de bemanning als eenheid redden door Zijn wondermacht, niet door slinksche streken een deel”

32 Toen kaptten de soldaten de touwen van de sloep en lieten haar in zee vallen.

33 En tegen dat het dag zou worden, spoorde Paulus hen allen aan voedsel te nemen en zeide: Het duurt nu reeds veertien dagen, dat gij maar blijft afwachten zonder eten en niets genuttigd hebt.

34 Daarom spoor ik u aan voedsel te nemen, want dit is goed voor uw redding; want niemand uwer zal ook maar een haar van zijn hoofd gekrenkt worden.

**Gr. para kaleo = aanmoedigen,
bemoedigen**

***35* En terwijl hij dit zeide, nam hij brood, dankte GOD in aller tegenwoordigheid brak het en begon te eten. *36* En allen werden goedsmoeds en nuttigden eveneens voedsel.**

37 Wij waren nu in het geheel aan boord met tweehonderd zesenzeventig man.

$$200 - 70 - 6 = \text{רעו}$$

Rehu = "deelgenoot"

38 En toen zij van voedsel verzadigd waren, maakten zij het schip lichter door het graan in zee te werpen.

***1* Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen.**

Prediker 11

39 En toen het dag werd, herkenden zij het land niet, maar zij bemerkten een inham, die een strand had, en zij overlegden, zo mogelijk het schip daarop te doen lopen.

40 En zij haalden de ankers op (*Telos: lieten de ankers slippen*) en lieten zich voor de zee wegdrijven, terwijl zij meteen de roerbanden losmaakten, het voorzeil voor de wind hesen en op het strand aanhielden.

41 Maar zij kwamen terecht op een uitstekende bank en raakten met het schip aan de grond.

41 ... En het voorschip bleef onwrikbaar vastzitten, maar het achterschip brak af door het geweld (der golven).

**42 De soldaten nu waren van plan de
gevangenen te doden, opdat niet iemand
met zwemmen zou ontsnappen;**

43 maar de hoofdman, die Paulus wilde sparen, verijdelde hun voornemen en beval, dat wie zwemmen konden, het eerst over boord zouden springen om aan land te komen; **44** en de overigen deels op planken, deels op wrakhout.

**44 ... En zo geschiedde het, dat allen
behouden aan land kwamen.**

samenvatting...
samenvatting...

- **het schip**
- **graanschip**
- **uit Alexandrië**

- **Israël**
- **“de woorden Gods toevertrouwd”**
- **“uit Egypte geroepen”**

• “door tijdverlies
de vaart reeds
bedenkkelijk”

• Paulus ‘deadline’:
Goede Havens

• schipper en
stuurman luisteren
niet naar Paulus

• halverwege
‘Handelingen’ Israël
in gevarenzone

• Paulus’ optreden:
laatste oproep

• Israëls geestelijke
en politieke leiding
luisteren niet

**•Paulus 'kapitein'
sinds crisis**

**•het graan gaat
overboord**

**•de ankers worden
losgelaten**

**•sinds Israël's val is
Paulus
woordvoerder**

**•Israëls geestelijke
bagage komt onder
de volken**

**•hoop op Israëls
herstel in die tijd
wordt opgegeven**

- **het schip gaat verloren**

- **Paulus' woord: allen komen behouden aan**

- **Israël verdwijnt van kaart in 70 AD**

- **1Timotheüs 4:10**